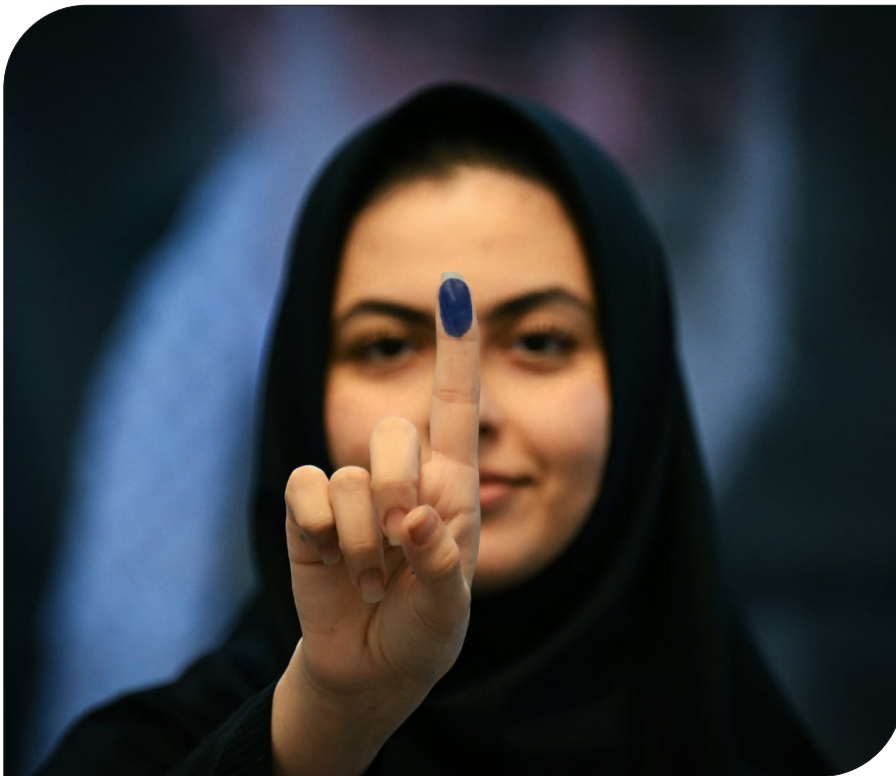

- ۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
- ۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و مسائل داخلی آمریکا
- ۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
- ۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
- ۵- توثیقاتی منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان

رصدنامه روزانه اندیشکده‌ها، خبرگزاری‌ها، مجلات آمریکایی | مختص مطالعه نخبگان | شنبه ۹ تیر ۱۴۰۳ | سال سوم شماره ۷۱

انتخابات می‌تواند مناسبات آمریکا و ایران را تغییر دهد

فازن پالیسی استفانی گلینسکی |

ایران و آمریکا با انقلاب سال ۱۹۷۹ ایران و تصرف سفارت توسط دانشجویان معترض که بیش از ۵۰ آمریکایی را به مدت ۴۴۴ روز گروگان گرفتند، روابط غیردوستانه‌ای دارند. موزه لانه جاسوسی در تهران منعکس کننده نگرش ضدآمریکایی ایران است و تاریخ این کشور را که توسط آمریکا در سال ۱۹۵۳ سرنگون شد و منجر به رژیم سرکوبگر به رهبری محمدرضا پهلوی شد، برجسته می‌کند. از آن زمان، تحریم‌های بین‌المللی سخت‌گیرانه روابط را بیشتر متشنج کرده است. حمایت ایران از روسیه در بحبوحه

جنگ اوکراین تنش‌ها را افزایش داده و به تحریم‌های گسترده‌تر غرب منجر شده است. در پاسخ، ایران برای همکاری اقتصادی و دیپلماتیک به اتحاد‌های غیرغربی روی آورده است. تنش‌ها پس از حمله حماس به اسرائیل در سال ۲۰۲۳ نیز افزایش یافته است و ایران، اسرائیل را به ارتکاب «نسل‌کشی در غزه» با حمایت آمریکا متهم می‌کند، در حالی که تهران از حماس و شورشیان حوثی یمن حمایت می‌کند. در پی درگذشت غم‌انگیز ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور ایران در سقوط هلیکوپتر در ماه می، ایران قرار است روز جمعه یک انتخابات ریاست‌جمهوری غیرمنتظره برگزار کند. در حالی که جو بایدن و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین برای رویارویی در ماه نوامبر آماده می‌شوند، آمریکا با آینده نامعلومی روبرو است. پیشرفت در پیشبرد روابط ایران و آمریکا در دوران بایدن که ایران را از اولویت خارج کرد و رئیسی که از صرف سرمایه سیاسی برای این موضوع خودداری کرد، دچار رکود شد. کارشناسان هم‌نظر هستند که انگیزه چندانی برای تهران برای تعامل بیشتر با واشنگتن وجود ندارد، اما نتیجه انتخابات این کشورها می‌تواند این پویایی را تغییر دهد.

ادامه در صفحه ۲

۱۵

چهار فرصت و
یک خطر!

۱۱

دوران بازدارندگی
هسته‌ای جدید آمریکا

۹

استراتژی اتحادیه اروپا
در قبال ایران

انتخابات می تواند مناسبات آمریکا و ایران را تغییر دهد

پول رشد اقتصادی ایران در سال گذشته را ۵٫۴ درصد اعلام کرد. با این حال ایرانیان همچنان به دلیل مشکلات اقتصادی از انزوای و اعتراض رنج می‌برند. امسال ایران به گروه بریکس پیوست و گامی در جهت غلبه بر تأثیر تحریم‌های آمریکا و انزوای بین‌المللی برداشت. این امر می‌تواند برخی از مشکلات اقتصادی را کاهش دهد، اما همچنین تهدیدی بالقوه برای آمریکا است. دانا استرول، مدیر تحقیقات موسسه واشنگتن برای سیاست‌های خاور نزدیک، معتقد است که محور رویز یونیست روسیه، ایران و چین که امنیت و حاکمیت شبکه آمریکا را به چالش می‌کشد، یکی از مهم‌ترین اولویت‌های امنیتی قرن حاضر است.

به‌رغم تنش‌های مداوم، گفت‌وگویی بین آمریکا و ایران با هدف جلوگیری از تشدید غیرضروری ادامه دارد. علی باقری، سرپرست وزارت امور خارجه ایران در روز سوم ژوئن تأکید کرد که آمریکا و ایران در حال مذاکره در عمان هستند و بر اهمیت همکاری راهبردی و تاکتیکی تأکید کرد.

jpeg.ly/Ud_P4

و میزان مشارکت در انتخابات در سال‌های اخیر کاهش یافته است. به نظر می‌رسد هیچ یک از چهره‌های سیاسی ایرانی حاضر نیست ریسک سیاسی نزدیک شدن به آمریکا را بپذیرد. سیاست‌های روحانی در ابتدا نتیجه داد، اما اجرای آن دشوار بود، ترامپ عقب‌نشینی کرد و بایدن نتوانست به توافق برگردد. سیاستمداران ایرانی امروز نمی‌خواهند سرمایه‌های زیادی برای روابط آمریکا خرج کنند و این امر ایران را برای یافتن جانشین مناسب دشوار می‌کند. رهبران ایران اکنون بر ایجاد روابط با روسیه و چین تمرکز کرده‌اند و تجارت دوجانبه ۱۵۰ میلیون دلار در روز درآمد ایجاد می‌کند. این کشور به شرکای تجاری نزدیک و متحدان نظامی تبدیل شده است و بازدیدکنندگان چینی و روسی بیشتر از گذشته در تهران حضور دارند. ایران تا زمان حمله روسیه به اوکراین، کشوری تحت تحریم در جهان بود. تحریم‌های غرب اقتصاد ایران را به شدت تحت تأثیر قرار داده است، اما باعث فروپاشی آن نشده است. صندوق بین‌المللی

از سال ۱۹۷۹، لحظات مهم همکاری بین ایران و آمریکا وجود داشته است، از جمله حمایت لژیستیک از کارزار اولیه آمریکا علیه طالبان در افغانستان و تبادل موفق زندانیان در سال گذشته. با این حال، آمریکا نیز توسط ایران ناامید شده است، از جمله زمانی که ترامپ از توافق برجام طولانی مدت دو کشور در سال ۲۰۱۸ خارج شد و تحریم‌های جدیدی را اعمال کرد. تنش‌های نوسان بین دو کشور اغلب به رهبری مربوطه آن‌ها بستگی دارد، اما سوءظن متقابل در داخل هر دو دولت ایران و آمریکا ریشه دوانده است. تهران اغلب واشنگتن را به دنبال سقوط خود می‌داند که با توجه به اینکه همسایگانش افغانستان و عراق در دهه ۲۰۰۰ تحت تغییر رژیم تحمیلی آمریکا قرار گرفتند، این مسئله چندان دور از ذهن نیست.

ایران برای باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا که توافق برجام سال ۲۰۱۵ با ایران را تحت رهبری او امضا کرد، اولویت اصلی بود. هدف این توافق جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای و رهایی بخشی از این کشور از تحریم‌های فلج‌کننده بود. با این حال، عقب‌نشینی ترامپ در سال ۲۰۱۸ ایران را بر آن داشت تا توانایی‌های هسته‌ای خود را ارتقا دهد. پس از انتخاب بایدن، بیش از ۱۵۰ نماینده دموکرات کنگره از او خواستند که دوباره وارد توافق شود، اما او این کار را نکرد. چشم‌انداز سیاسی ایران در حال حاضر تحت امر [آیت‌الله] خامنه‌ای، رهبر ۸۵ ساله است که در تلاش برای تقویت نظام سیاسی با وفاداران برای جلوگیری از جنگ قدرت یا خلأ قدرت است. تنها یک کاندیدای اصلاح طلب از میان ۶ نامزد تأیید شده برای رقابت در انتخابات این هفته وجود دارد

چرا ایران این همه انتخابات برگزار می‌کند؟

نشانی اینترست

سعید قاسمی نژاد

در روز ۲۸ ژوئن ۲۰۲۴، ایرانیان بار دیگر به پای صندوق‌های رای می‌روند و این بار جایگزین ابراهیم رئیسی را مشخص می‌کنند. مانند هر انتخابات قبلی، این انتخابات ساختگی عاری از یکپارچگی واقعی دموکراتیک خواهد بود. در واقع، از ۸۰ کاندیدای اعلام شده، شورای نگهبان تنها ۶ نفر را تأیید کرد که هر کدام از وفاداران به نظام و رهبری بودند.

نظام از سال ۱۹۸۰ تا کنون ۳۱ انتخابات مهم برای کرسی‌های ملی برگزار کرده است. جمهوری اسلامی به‌رغم سلطه اقتدارگرایانه خود که در آن مقام رهبری با مشت آهنین به‌عنوان نماینده خدا بر روی زمین حکومت می‌کند، بر این نمایشنامه‌ها پافشاری نموده و این سوال را به وجود می‌آورد که چرا زحمت بکشیم؟

رهبر نیمی از اعضای شورای نگهبان را تعیین می‌کند، در حالی که رئیس قوه قضائیه که منصوب او است، بقیه را پیشنهاد می‌کند.

چنین مکانیسم‌هایی تضمین می‌کند که انتخابات برای نظام تقریباً بدون خطر است. به‌علاوه، همانطور که انتخابات سال ۲۰۰۹ نشان داد، نظام می‌تواند هم در نتایج تقلب و هم هرگونه مخالفت ناشی از آن را خنثی کند.

تهران توهم دموکراسی را در تلاش برای متقاعد کردن جامعه بین‌الملل مبنی بر حفظ ظاهری از هنجارهای دموکراتیک پرورش می‌دهد. کشمکش‌های داخلی قدرت در میان جناح‌های نظام می‌تواند ناظران خارجی را به این باور برساند که یک رقابت واقعی بین جناح‌های «اصلاح طلب» و «تندرو» وجود دارد.

برای سال‌ها، نظام اصلاحات احتمالی را برای آرام کردن ایرانیان به کار گرفت و این تصور را تقویت کرد که تغییر می‌تواند بدون اعتراض، آشوب یا خشونت رخ دهد. با این حال، از سال ۲۰۱۷، هم توانایی نظام برای حفظ این توهم و هم اشتباهی آن برای مخالفت کنترل شده در میان خودی‌ها کاهش یافته است.

چهره انتخاباتی همچنین به محافظت از رهبری کمک می‌کند، زیرا او را قادر می‌سازد از مسئولیت مستقیم در قبال سختی‌ها و شکست‌ها دوری کند و در عوض به او اجازه می‌دهد تا مقامات منتخب را قربانی کند.

tinyurl.com/2hv9xkte

تهدید هسته‌ای جدید ایران

به ایران می‌توان چیزی تحمیل کرد؟

نشنال اینترست

جاکوب اولی‌درت |

اسرائیل، برخلاف آمریکا، عزم خود را برای پاسخ دادن به هر حمله‌ای توسط ایران یا دستیارانش، با قدرت نشان داده است. با این حال، این تنها تمایل اسرائیل به استفاده از زور نیست که قابل توجه است، بلکه تمایل این رژیم به این کار به گونه‌ای است که قدرت ایران را محدود کند.

آمریکا باید از رویکرد اسرائیل، به‌ویژه حمله ۱۹ آوریل آن در داخل ایران درس بگیرد و همراه با این رژیم، یک استراتژی قهری را به کار گیرد که به دنبال محدود کردن، تحقیر و در نهایت فروپاشی نظام جمهوری اسلامی است.

دولت بایدن اخیراً زمانی که یک فرمانده نیابتی ایرانی رادر واکنش به حمله پهبادی این کشور در ۲۸ ژانویه که منجر به کشته شدن سه نظامی آمریکایی شد، از بین برد، از این رویکرد درس گرفته است. از آن زمان، به نظر می‌رسد ایران حملات خود را علیه پرسنل آمریکایی متوقف کرده است.

از کار انداختن برنامه ریزی نظامی در محافل رهبری ایران بخشی از وضعیت پایانی فروپاشی نظام است که مؤسسه یهودی برای امنیت ملی آمریکا (JINSA) از سال ۲۰۲۰ برای آن استدلال کرده است. حمله ۱۹ آوریل اسرائیل که یک سیستم راداری را در تاسیسات هسته‌ای نطنز در اصفهان از کار انداخت، گامی کلیدی در این رویکرد است. اکنون، ایران باید در نظر داشته باشد که اسرائیل می‌تواند به پدافند هوایی نفوذ و به زیرساخت‌های حیاتی در داخل این کشور آسیب وارد کند.

اقدامات اسرائیل در سوریه منجر به تصمیم ایران برای خروج از این کشور در اوایل سال ۲۰۲۴ شد.

هر چه دورنمای فروپاشی نظام بیشتر شود، مشاوران و تصمیم‌گیرندگان سیاسی و نظامی ایران تفرقه بیشتری می‌یابند.

امروز باید شدت تنش داخلی در محافل تصمیم‌گیری ایران وجود داشته باشد.

tinyurl.com/2zdtre0

نقش داشته است. رهبران ایران به توانایی گریز هسته‌ای خود به عنوان یک دارایی نگاه می‌کنند تا یک پدیده.

آمریکا و متحدانش برای یافتن راه حل دیپلماتیک برای چالش هسته‌ای ایران تلاش می‌کنند، اما باید تهدیدات خود را مدیریت کنند تا از عبور از آستانه جلوگیری کنند. برای کار، آن‌ها باید باور داشته باشند که در صورت رعایت خطوط قرمز مشخص شده ایران، مانند اعمال مجدد قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل یا حمله نظامی به برنامه هسته‌ای ایران، از ساخت سلاح هسته‌ای خودداری خواهد کرد. به عنوان مثال، تهران می‌تواند اجازه دسترسی منظم به سایت‌های تولید سانتریفیوژ خود را بدهد و امکان نظارت بر برنامه هسته‌ای خود را در زمان واقعی فراهم کند. آمریکا همچنین باید هزینه‌های دیپلماتیک لفاظی‌های ساخت بمب ایران را افزایش دهد و بر ادامه گسترش هسته‌ای و عدم شفافیت آن تأکید کند. واشنگتن باید از کشورهای بیشتری، از جمله چین، برای اعمال این نگرانی‌ها به صورت خصوصی و علنی استفاده کند.

t.ly/2JHZ-

باجرسته کردن پتانسیل ساخت بمب خود و پاسخ به تحریکات خاص با تهدید به برداشتن گام‌های نهایی برای ساخت سلاح هسته‌ای، از تحریم‌های بین‌المللی و حمله به برنامه هسته‌ای خود جلوگیری کند.

ظرفیت گریز هسته‌ای ایران از سال ۲۰۲۳ به عنوان یک عامل بازدارنده مورد استفاده قرار گرفته است، به دنبال تهدید فرانسه، آلمان و انگلیس برای اعمال مجدد تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل در صورت غنی‌سازی اورانیوم تا درجه تسلیحاتی یا انتقال موشک‌های ایران به روسیه. تهران تهدید کرد که از معاهده منع گسترش تسلیحات هسته‌ای خارج می‌شود که می‌توانست مانع قانونی بین ایران و بمب هسته‌ای را برطرف کند و نظارت بین‌المللی بر برنامه هسته‌ای این کشور را از بین ببرد. به رغم عدم غنی‌سازی اورانیوم با درجه تسلیحاتی، ایران تحریم‌ها را مجدداً اعمال نکرده است. استراتژی هشدار ساخت بمب از ۱۷ اکتبر و جنگ غزه برجسته‌تر شده است. برنامه هسته‌ای ایران همچنین با استفاده از سیگنال‌های فنی و لفاظی برای تقویت آستانه بازدارندگی و مدیریت خطرات تشدید، در مدیریت بحران

فازن افروز اریک برورا

در ماه آوریل، ایران بیش از ۳۰۰ موشک و پهباد انتحاری را به سمت اسرائیل در تلافی حمله این رژیم به کنسولگری ایران در سوریه پرتاب کرد. این اولین حمله مستقیم ایران به اسرائیل بود و بازرسان بین‌المللی از تأسیسات هسته‌ای ایران دور ماندند. فرمانده نظامی ایران هشدار داد که اگر اسرائیل به این سایت‌ها حمله کند، تهران می‌تواند دکنترین هسته‌ای خود را تجدید نظر کند، تهدیدی که ایران ممکن است در پاسخ به آن سلاح هسته‌ای بسازد. این یک تحول جدید و خطرناک در استراتژی ایران را نشان می‌دهد که استفاده از توانایی تقویت شده این کشور برای ساخت سلاح هسته‌ای به عنوان یک عامل بازدارنده است. بیشتر شواهد حاکی از آن است که ایران در حال ساخت سلاح هسته‌ای نیست و [آیت‌الله] خامنه‌ای، رهبر معظم ساخت آن را به تعویق انداخته است زیرا خطرات آن را بیشتر از پاداش می‌داند. با این حال، ایران به تدریج توانایی‌های کلیدی لازم برای ساخت سلاح هسته‌ای را به دست آورده و به یک کشور آستانه تبدیل شده است. تهران امیدوار است

تهیه پیش نویس اولتر ارتدوکس های اسرائیلی

شود که احزاب افراطی ارتدوکس به ائتلاف و رأی دادن با مخالفان برای انحلال کنست و اجبار به برگزاری انتخابات جدید فشار بیاورند، اوضاع به این شکل پیش نمی رود. یک دولت جدید می تواند تصمیم بگیرد که همه جوانان خریدی را پیش نویس کند و بر قوانین آتی تسلط داشته باشد و سعی کند تصمیم دادگاه را کم رنگ کند. برای تغییر واقعی، یک رویکرد از بالا به پایین کافی نخواهد بود.

اسرائیل برای خدمت در ارتش اسرائیل و نیروی کار، به ویژه مردان، به خریدی بیشتری نیاز دارد، زیرا مدارس خریدی فاقد آموزش انگلیسی، ریاضی و علوم هستند. تصمیم دادگاه حاکی از پیشرفت است، اما برای تحقق بخشیدن به پتانسیل کامل این تغییر تاریخی به تلاش های مداوم و سیاست های جدید نیاز است.

t.ly/11Lp

۵۰۰ نفری که قبلاً به ارتش اسرائیل ملحق شده بودند نیاز داشت. دادگاه اسرائیل به دولت دستور داده است که کمک مالی به مؤسسات پیشیو و خریدی را که دانشجویان در آن سهمیه را رعایت نمی کنند، متوقف کند. گروهی از خاخام های ارشد خریدی ۶۰ میلیون دلار جمع آوری کرده اند تا خلأ دولت را پر کنند. در حالی که ممکن است این حکم باعث

گنجاندن افراد افراطی ارتدوکس در ارتش اسرائیل می تواند این کمبودها را کاهش دهد و شکاف های اساسی در استراتژی دفاعی اسرائیل را پر کند. با این حال، پوشیدن لباس های نظامی زیتونی و شرکت در عملیات های ضد تروریستی برای همه مردان خریدی زمان می برد. دادگاه تصمیم گرفت که این حکم را به تدریج اعمال کند و به افزایش ۳ هزار جوان خریدی و هزار و

نیوزویک یا کاوتزا

دیوان عالی دادگستری اسرائیل معافیت اسرائیلی های افراطی ارتدوکس از خدمت سربازی را باطل کرد و تحولی مهم در تاریخ اسرائیل رقم زد. این تصمیم نشان دهنده تغییر به سمت تقسیم بار ملی عادلانه تر است و تأکید می کند که هیچ گروهی نمی تواند صرفاً به دلایل مذهبی از خدمت سربازی اجتناب کند. این حکم همچنین در زمان حساسی صادر می شود، زیرا دولت به خدمت سربازی اجباری بازگشته و آن را به سه سال بازگردانده است و سربازان ذخیره را ملزم می کند سالانه ۳۰ تا ۴۰ روز خدمت کنند.

ارتش اسرائیل به دلیل درگیری های مداوم با حماس و حزب الله با چالش های فزاینده ای روبه رو هستند و به پرسنل بیشتری برای تضمین امنیت و ثبات مرزی نیاز دارند.

یهودیت ارتدوکس و خدمت سربازی

جهت امنیت کشور است. خریدیم معتقد است که عبادت مذهبی، از جمله مطالعه تورات، برای امنیت اسرائیل ضروری است. تلمود بیان می کند که بدون مطالعه تورات، موفقیت نظامی یوآو و موفقیت در نبرد ممکن نبود. کسانی که نقش خود را در زندگی کمک به قدرت معنوی اسرائیل می دانند، به خدمت در ارتش ادامه خواهند داد.

بنابراین، عصبانیت و اصرار بر حفظ کادر قابل توجهی از مردانی که به طور تمام وقت به مطالعه تورات مشغول هستند، باید با اذعان به این نکته که آنان به شکل دیگری در حال فداکاری هستند، تعدیل شود.

قوم یهود در طول اعصار، با پایداری در حملات، قتل عام و تلاش برای نسل کشی مقاومت کرده اند. خریدیم ها معتقدند که معجزات اتفاق نمی افتد، آن ها باید شایستگی به وقوع پیوستن معجزات را داشته باشند؛ آن ها استقبال خود را از سنت دینی یهود، از جمله مطالعه تورات که همیشه در هسته آن بوده، بخشی از کسب این شایستگی می دانند.

<https://cutly.vercel.app/eTXQy>

به اهمیت عبادت دینی معتقدند، از ارتش نمی ترسند. آن ها از افرادی که در ارتش خدمت می کنند، قدردانی نموده و نگران نجات کسانی هستند که توسط حماس ربوده شده اند. آن ها حتی در شهر خود، بنی براک، گروهان ها را به نمایش گذاشته اند و پوسترهایی را پخش کرده اند که از مردم می خواهند برای آزادی آن ها دعا کنند. با این حال، مقاومت آنان به خاطر ترس از خطرات مرگبار جنگ نیست، بلکه برای فداکاری

حزب الله، گروه تروریستی دیگری، در مرز شمالی ظهور می کند که نیازمند قوای بیشتری است.

تصمیم به پیش نویس دانشجویان خریدی در پیشیووت، یا موسسات مطالعه تورات، هم از جنبه اجتماعی و هم از جنبه سیاسی حائز اهمیت است. این تصمیم ممکن است بر ائتلاف دولتی بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل که به احزاب خریدی بستگی دارد، تأثیر بگذارد. خریدیم، گروهی از اسرائیلی ها که

نیوزویک آوی شفران

دادگاه عالی اسرائیل روز سه شنبه به اتفاق آرا حکم داد که مردان خریدی (فرا ارتدوکس) که متون مذهبی یهودی را به طور تمام وقت مطالعه می کنند، دیگر خدمت سربازی آن ها به تعویق نمی افتد و معافیت آنان لغو می شود. این تصمیم به دلیل «نیاز فوری به نیروی ارتش» بوده، زیرا این رژیم به دنبال نابودی حماس در غزه است و با تهدید

چگونه فقدان رهبری مناسب مانع رشد می شود؟

سورین

سیاست خارجی آمریکا

روزنامه

اگر روسیه در اوکراین پیروز شود، می تواند برای نهادها و اعتبار غربی فاجعه بار باشد و قابلیت ناتو را زیر سؤال ببرد و هژمونی و سلطه غرب را در هم بشکند. جنگ علیه روسیه در اوکراین، همراه با تنش های تجاری و تعرفه های گسترده، چین و روسیه را به سمت «دوستی بدون محدودیت و زمینه های همکاری» سوق داده است. تمرکز آمریکا بر درگیری های اوکراین و غزه باعث تنش های ژئوپلیتیکی در منطقه آسیا-اقیانوسیه شده است که برای رشد و شکوفایی اقتصادی آینده بسیار مهم است. چین، کشور تولیدکننده پیشرو در جهان، قرار است در صورتی که آمریکا به زودی اقدام نکند، رهبری را بر عهده بگیرد. ابتکار کمربند و جاده چین تریلیون ها در زیرساخت سرمایه گذاری کرده است و کشورهای بیشتری را به نفوذ خود کشانده است.

jpeg.ly/rwLD7

حساسی رخ می دهد، زیرا روسیه بر جنگ در اوکراین مسلط است و همکاری چین و روسیه در نشست وزیران خارجه بریکس به نمایش گذاشته شده است. غرب به رهبری آمریکا به حمایت از اوکراین ادامه داده است، اما به اشکال مختلف از جمله تحریم، پول، تسلیحات، موشک توپخانه هیمارس، تانک های جنگی و سامانه موشکی تاکتیکی ارتش حمایت شده است.

بازگردند. در دوره های آشوب، مسائل سیاست خارجی در کانون توجه قرار می گیرد و رهبری اجرایی برای هدایت امورات دولت، بیمه مجدد متحدان و متمایل نگه داشتن کسانی که در حصار هستند، ضروری است. در پایتخت های غربی، جنگ در اروپای شرقی تهدیدی برای نابودی ناتو و نابودی جایگاه اخلاقی غرب در جنوب جهانی است. اشتباهات بایدن و سوناک در زمان

ژئوپلیتیکال مانیتور وبلیام جونز

دو اشتباه اخیر رهبران غربی نشان دهنده فقدان رهبری بینا، روشن بین و شایسته است. غیبت جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا در نشست صلح زلنسکی در سوئیس و خروج زودهنگام سوناک، نخست وزیر انگلیس از مراسم بزرگداشت «روز دی» (به روزی که قرار است یک عملیات بزرگ حمله در جنگ آغاز شود گفته می شود)، نمونه هایی از عدم حضور رهبری در زمان های حساس است. در انتخابات اتحادیه اروپا، صداهای منتقد مطرح شد و مکرون، فرانسه را بر آن داشت تا انتخابات پارلمانی زودهنگام را اعلام کند. اورزولا فون در لاین، کمیسیون اتحادیه اروپا در تلاش برای دومین دوره ریاست جمهوری خود با مقاومت روبرو شده است. اولاف شولتز، صدراعظم آلمان خاطر نشان کرد که رهبران غربی نباید به سادگی به تجارت عادی خود

پشت پرده طرح جلوگیری از جنگ اسرائیل و حزب الله

موسسه واشنگتن دیوید شنکر

با گذشت ۹ ماه از جنگ اسرائیل و حماس در غزه، درگیری میان این رژیم و شبهه نظامیان شیعه تحت حمایت ایران، حزب الله لبنان در حال تشدید است.

راهبرد آمریکا برای جلوگیری از این جنگ یک ابتکار دیپلماتیک به رهبری آموس هوخشتاین، نماینده آن برای جدا کردن نیروهای ویژه اسرائیل و حزب الله، «رضوان» است. پس از ۱۷ اکتبر، اسرائیل حدود ۷۰ هزار شهروند را از منطقه مرزی شمالی خود تخلیه کرد، زیرا می ترسید که این نیروهای رضوان صفحه ای از کتاب بازی حماس را برداشته و از مرز عبور کرده و اسرائیلی ها را بربایند.

پس جای تعجب نیست که برای بازگشت این جمعیت، اسرائیل می گوید که وضعیت موجود در امتداد مرز باید از طریق دیپلماسی یا با زور اسلحه تغییر کند. اسرائیل متعهد به ایجاد یک منطقه حائل عاری از حزب الله در امتداد مرز شمالی خود در جنوب

این ترتیب، در صورت موافقت، الزام اسرائیل برای عقب راندن نیروهای رضوان را برآورده می کند و ساکنان شمال را قادر می سازد حداقل به طور موقت به خانه خود بازگردند.

با وجود مزایای ظاهری برای هر دو طرف، به نظر نمی رسد ابتکار هوخشتاین در حال جلب توجه باشد. دیپلماسی آمریکا در نهایت ممکن است در میانجیگری برای تفاهم موفق شود.

tinyurl.com/2ht7v42u

به رودخانه لیتانی منتقل و چندین هزار سرباز نیروهای مسلح لبنان را به جای آن ها مستقر می کند. هم زمان، طبق این طرح، اسرائیل به پروازهای سرزنشین دار و بدون سرزنشین خود در لبنان پایان خواهد داد و این رژیم و لبنان مذاکراتی را در مورد نقاط مرزی مورد مناقشه در امتداد به اصطلاح خط آبی آغاز خواهند کرد که به طور بالقوه منجر به اتحاد مجدد شهر مورد مناقشه غجار به نفع لبنان خواهد شد.

لبنان است. راه حل پیشنهادی هوخشتاین احیا و اجرای نسخه اصلاح شده قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد است، قطعنامه ای که عملاً به جنگ ۲۰۰۶ اسرائیل و حزب الله پایان داد.

اکنون، هوخشتاین به دنبال میانجی گری برای یک توافق آتش بس است که نیروهای حزب الله را تقریباً ۷ کیلومتری شمال مرز، تقریباً

انتخابات در ایران؛ «این بازی دیگر جواب نمی‌دهد»

مطالبات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، آن‌ها را از امکان هرگونه تغییر در چارچوب نظام سیاسی فعلی در ایران ناامید کرده است.

ibit.ly/qr9Ax

همین چند سال پیش امکان تغییر فضای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جامعه را یکی از جناح‌های نامزدهای درون حکومت جستجو می‌کردند، اما تجربه مکرر رفتار حکومت در قبال

معترضان به نتایج انتخابات قبلی و محدود شدن سال به سال دایره صلاحیت نامزدها از سوی شورای نگهبان را از جمله دلایل «عدم مشروعیت انتخابات» در ایران می‌دانند. مخالفان نظام حاکم می‌گویند شعار آبان ۹۶ معترضان، «اصلاح طلب اصولگرا دیگه تمومه ماجرا» که در اعتراضات ۸۸ و ۱۴۰۱ تکرار و به شعارها و اعتراضات تندتر و شدیدتری انجامید، نشانه‌ای است مبنی بر اینکه بخشی از جامعه دیگر امیدی به روزنه‌گشایی از سوی جناح‌های حاکمیت ندارد. آن‌ها تحریم‌ها و رای ندادن‌ها را نشانه اعتراضی شهروندانی می‌دانند که تا

بی‌بی‌سی

در سال‌های اخیر، میزان مشارکت مردم در انتخابات ایران و همچنین افزایش شمار آرای باطله و سفید چنین تعبیر شده است که بخشی از شهروندان، به صندوق رای به عنوان نماد انتخاباتی آزاد و دموکراتیک نگاه نمی‌کنند. منتقدان به شرایط حاکم بر ایران، یادآوری می‌کنند که زنان، شهروندان سنی مذهب و مذاهب دیگر و افراد دارای دیدگاه‌های مخالف و متفاوت سیاسی و فرهنگی از ابتدای انقلاب ۱۳۵۷ تا تاثیرگذاری بر روند امور کشور کنار گذاشته شدند. آن‌ها «مهندسی انتخابات» و سرکوب خشن و خونین

کاربران شبکه‌های اجتماعی از شکست کارزار «انتخابات» حکومت نوشتند

صدای آمریکا

با شروع شمارش آرای اخذ شده در انتخابات حکومت ایران برای تعیین جایگزین ابراهیم رئیسی، کاربران شبکه‌های اجتماعی به هزینه‌های صورت گرفته برای ایجاد شور و هیجان در این کارزار اشاره کرده و نوشتند با وجود هزینه‌های صورت گرفته و بسیج طیف‌های مختلف سیاسی و صنفی، انتخابات در ایران شکست خورد.

این واکنش‌ها مورد توجه رسانه‌های رسمی در جمهوری اسلامی نیز قرار گرفت و وب‌سایت خبرآنلاین با انتشار برخی از پیام‌های کاربران در شبکه اجتماعی ایکس به این موضوع واکنش نشان داد.

به نوشته خبرآنلاین، کاربری در این زمینه نوشته است: «انتخابات با مشارکت ۴۰ درصدی برنده ندارد.» کاربر دیگری نیز نوشته است: «با مردم چه کردیم که دیگر اقبالی به ما ندارند.»

صادق الحسینی، فعال شبکه‌های اجتماعی نیز نوشته است: «مردم قهر کرده‌اند. بدجور قهرند، بدجور... هیچ استدلال منطقی هم آن‌ها را برای مشارکت قانع نمی‌کند. یک هفته زمان وجود دارد که مردم را قانع کرد و برگرداند تا نگذارند رادیکال‌ها در دور دوم دولت اقلیت را تشکیل دهند.»

کاربر دیگری به کنایه نوشته است:

«مشارکت تو بازی‌های تلگرامی از مشارکت تو انتخابات بیشتره.»

محمدسرافراز، رئیس پیشین صداوسیما نیز با بازنشر یکی از نوشته‌های گذشته خود تاکید کرد: «ای کاش عبرت بگیرند.» سرافراز در این پیام که در ایکس منتشر کرده، نوشته است: «با وجود تبلیغات پرچم رسانه ملی و وعده‌های رنگارنگ داوطلبان ریاست جمهوری، مشارکت سیاسی افزایش نیافت. آراء کاندیدای مورد نظر کاهش یافت. آب در هاون کوبیدند.»

سید یاسر جبرائیلی، فعال اصول‌گرا نیز در ایکس نوشت: «مشارکت ۴۰ درصدی نتیجه هیچ چیزی نیست جز حمله مغول وار به معیشت ملت با تصمیم‌سازی نئولیبرال‌های ریشدار و سر به سجود آیه‌خوان. راه‌حیای جمهوری، از عدالت می‌گذرد.»

ابراهیم رئیسی نتوانستند به آرای مورد نیاز دست یابند و مسعود پزشکیان و سعید جلیلی به دور دوم رای گیری راه یافته‌اند.

بنا بر آمار ادعایی رسمی، حدود ۷۷ درصد از واجدین شرایط در تهران بزرگ از رای دادن به کاندیداهای حکومت برای تصدی عنوان ریاست جمهوری سر باز زده‌اند.

در همین حال، ناظران و منابع مستقل اعتقاد دارند جمهوری اسلامی با دستکاری در آمار انتخابات، مشارکت رای دهندگان را بیش از میزان واقعی اعلام می‌کند.

نرخ مشارکت سراسری بر اساس همین آمار مورد مناقشه، ۴۰ درصد اعلام شده است که پایین‌ترین در تاریخ جمهوری اسلامی به‌شمار می‌رود.

ibit.ly/CT4cv

کاربر دیگری نیز با بازنشر ویدیویی از [آیت‌الله] خامنه‌ای نوشته است: «رهبر ایران بهار سال ۱۳۸۰ در سخنانی گفته بود مشارکت ۴۰ درصدی در انتخابات برخی کشورها «مایه ننگ» است.»

بسیاری از معترضان، خانواده‌های دادخواه و کنشگران سیاسی و مدنی پیش‌تر اعلام کرده بودند که در «انتصابات حکومتی» و «سیرک انتخاباتی» شرکت نخواهند کرد. زندانیان سیاسی در زندان اوین هم حاضر به شرکت در این رای گیری نشدند.

نتایج موسسه نظرسنجی «گمان» نشان می‌داد که ۶۵ درصد از واجدان شرایط در رای گیری این انتخابات شرکت نخواهند کرد.

بر اساس اعلام وزارت کشور جمهوری اسلامی، هیچ‌یک از کاندیداهای جمهوری اسلامی برای جایگزینی

سرنگونی نظم جهانی تحت رهبری آمریکا

سورینس

افول آمریکا

میزبانان آسیایی
روزنامه

نیوزویک تام اوکانر |

آنتونولی آنتونوف، دیپلمات ارشد روسیه در آمریکا، طرح کرملین برای تغییر شکل نظم جهانی به منظور تضعیف نفوذ بین‌المللی واشنگتن را فاش کرد. این در حالی است که دولت جو بایدن، به دنبال منزوی ساختن مسکو در ادامه جنگ در کشور همسایه اوکراین است. پوتین در سخنرانی هفته گذشته راهی برای پایان دادن به جنگ را توضیح داد که توسط کی‌یف و حامیان بین‌المللی آن رد شد. با این حال، آنتونوف استدلال کرد که غرب یک پیام کلیدی را که بر برهم زدن توازن قدرت پس از جنگ سرد متمرکز بود، از دست داد. او استدلال کرد که ایده‌ها و پیشنهادات غرب مخالفت با غرب و «پروژه اوکراینی» آن و تلاش‌های مسکو برای تعمیق همکاری با جنوب جهانی را توضیح می‌دهد. آنتونوف همچنین تأکید کرد که بحران فزاینده یورو آتلانتیک‌یکسم برای سرمایه‌هایی که در تلاش برای خلاصی از دیکتاتوری تک‌قطبی هستند، مدت‌ها آشکار بوده است.

نارضایتی‌های دیرینه پوتین از ساختار امنیتی حوزه نفوذ پس از شوروی، نشانه لفاظی‌های رهبر روسیه از زمان به دست گرفتن قدرت در حدود ربع قرن پیش بوده است. محور اصلی این موضع، مخالفت مداوم با گسترش ائتلاف نظامی ناتو به رهبری آمریکا در مناطقی است که زمانی تحت سلطه پیمان ورشو قریب اتحاد جماهیر شوروی بود.

درگیری در اوکراین در سال ۲۰۱۴ پس از قیام طرفدار غرب و سرنگونی دولت در کی‌یف آغاز شد. سپس روسیه شبه‌جزیره کریمه را تصرف، آن را ضمیمه و در شرق منطقه دونباس شورشی آغاز کرد. در سال ۲۰۲۱، روسیه نیروهای خود را در امتداد مرزهای اوکراین جمع‌آوری کرد و مذاکراتی را با آمریکا و ناتو برای کاهش حضور ناتو در شرق اروپا آغاز کرد. پوتین در ماه فوریه سال ۲۰۲۲ «عملیات نظامی ویژه» را اعلام و یک جنگ تمام‌عیار را علیه اوکراین آغاز کرد. با وجود پیشرفت‌های جدید نیروهای روسی، درگیری تا حد زیادی به بن‌بست رسیده است.

پیشنهاد پوتین برای پایان دادن به جنگ خواستار خروج نیروهای اوکراینی از پنج منطقه الحاق شده به روسیه، اتخاذ مواضع بی‌طرفانه، غیرمتعهد و عاری از هسته‌ای کی‌یف و لغو تحریم‌های غرب بود. با این حال، آمریکا و سایر حامیان اوکراین به دنبال افزایش کمک‌های نظامی به کی‌یف برای حمایت از ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور این کشور در برابر یک جنگ تجاوزکارانه غیرقابل توجیه هستند. واکنش واشنگتن آشکار است، زیرا سیاستمداران محلی بر جنگ برای تحمیل شکست استراتژیک به روسیه تمرکز می‌کنند.

پوتین برای تقویت روابط آسیایی روسیه از کره شمالی و ویتنام بازدید کرده است، اما آنتونوف این سفرها را به‌عنوان نشانه‌هایی از برنامه‌های امپراتوری مسکو یا تأیید ضعف و وابستگی به «دولت‌های سرکش» رد می‌کند. او همچنین برای تقویت روابط با شی جین پینگ که با او یک مشارکت استراتژیک ایجاد کرده و دوسازمان بین‌المللی، بریکس و سازمان همکاری شانگهای را گسترش داده است، از چین دیدن کرد. آنتونوف معتقد است که روسیه حق اظهارنظر و حمایت از منافع ملی را ندارد، به‌ویژه در رابطه با بحران اوکراین

یا برقراری روابط دوجانبه سودمند با پایتخت‌های دوست. او فرصتی را برای بازگرداندن فشار روسیه برای اصلاح محیط امنیتی منطقه، جلب حمایت بین‌المللی بیشتر از سوی دیگر کشورهایی می‌بیند که خواسته‌هایشان برای جهانی چندقطبی‌تر توسط آمریکا و متحدانش رد شده است. آنتونوف استدلال می‌کند که منافع روسیه و سایر کشورها به دلیل تسلط آمریکا و ماهواره‌های آن آشکارا نادیده گرفته شده است. تظاهر و توسعه‌طلبی او بر اساس نیروی نظامی، تحریم‌های اقتصادی و فشار سیاسی، اوضاع را در اوراسیا و جهان به‌طور کلی بی‌ثبات می‌کند و مناقشات و تضادها را بین کشورهای قفقاز جنوبی، آسیای میانه، غرب آسیا و آسیا و اقیانوسیه تشدید می‌کند.

طرح کرملین برای کاهش نفوذ غرب شامل حذف خلأ نظارتی و نهادی در امنیت اوراسیا، به رسمیت شناختن جنبش چندقطبی جهان و ایجاد یک سیستم آینده بر اساس اصول منشور ملل متحد و قوانین بین‌المللی است. هدف تشکیل یک ائتلاف جدید علیه هیچ ملت یا اتحادی نیست، بلکه جلوگیری از پراکندگی و تشکیل اتحاد‌های مخالف است. دولت بایدن نسبت به گفت‌وگوهای صلح و همکاری

کرملین ابراز تردید کرده و اعلام کرده است که روسیه هیچ علاقه‌ای به شرکت در مذاکرات حسن نیت نشان نداده است و بهای صلح این است که به روسیه اجازه می‌دهد حتی بیشتر سرزمین اوکراین را اشغال کند. دولت بایدن از خواسته‌های اوکراین برای پایان دادن به درگیری، از جمله خروج کامل نیروهای روسیه از خاک اوکراین حمایت می‌کند

وزارت امور خارجه روسیه همچنین روز دوشنبه پس از حمله‌ای که گفته می‌شود با استفاده از مهمات سامانه موشکی تاکتیکی ارتش تولید آمریکا انجام شده است و گزارش شده که منجر به تلفات غیرنظامیان در کریمه تحت کنترل روسیه شد، «عواقب» را تهدید کرد. در پاسخ، متیو میلر، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا به خبرنگاران گفت که آمریکا از «هرگونه تلفات غیرنظامی در این جنگ» ابراز تأسف کرد، اما چنین عملیاتی مجاز است زیرا ما به اوکراین سلاح می‌دهیم تا بتواند از قلمرو مستقل خود در برابر تجاوزات مسلحانه دفاع کند که شامل موارد زیر می‌شود. کریمه که البته بخشی از اوکراین است.

jpeg.ly/3ZGFM

سرانجام رابطه آمریکا و هند چه می‌شود؟

نوربو، برادر بزرگ‌تر دالایی لاما، ایجاد کرد و چریک‌های تبتی کمپارادر کلرادو آموزش داد تا شورش را تحریک کنند. با وجود عملیات ناموفق، پکن همچنان مشکوک به دخالت هند بود. در سال ۱۹۶۰، کندی، جان کنت گالبرایت را به عنوان سفیر خود به هند فرستاد، با این دیدگاه که هند دموکراتیک را به عنوان سنگری محکم در برابر چین کمونیست پرورش دهد. گالبرایت یک بسته کمک اقتصادی یک میلیارد دلاری را برای هند تضمین کرد که هراس چینی‌ها از ورود هند و آمریکا به یک مشارکت استراتژیک با تمرکز بر ضد چین را بیشتر کرد. بی‌اعتمادی نهفته هند به آمریکا یکی دیگر از عوامل مهمی است که مانع ارتباط هند و آمریکا می‌شود.

آمریکانگران عقب‌نشینی دموکراتیک هند، به ویژه در حزب بهار اتیا جاناتا به رهبری مودی است. سازمان‌ها و جامعه مدنی مسائلی را در مورد کاهش آزادی مطبوعات، سرکوب مخالفان، افزایش افراط‌گرایی هندوتوا و رفتار تبعیض‌آمیز با اقلیت‌ها مطرح کرده‌اند. دیده‌بان حقوق بشر از لغو ماده ۳۷۰ انتقاد کرد، در حالی که کمیسیون آزادی مذهبی آمریکا قانون اصلاح شهروندی هند را محکوم کرد.

t.ly/3CUr4

مداخله در انتخابات هند منتشر می‌کند. دهلی‌نومعتقد است که ماجراجویی چین در مرزهایش به منظور جلوگیری از نزدیک شدن بیش از حد هند به آمریکا است، زیرا پیوستن به آمریکا چین را بیشتر تحریک می‌کند و باعث تجاوز بیشتر می‌شود. این استدلال مبتنی بر زمینه تاریخی است، جایی که هند به عنوان میانه‌جی در جنگ کره عمل کرد و آمریکا چین را به میز مذاکره آورد. با این حال، چین نسبت به افزایش خوشبختی آمریکا و هند مشکوک بود و اصرار «جواهر لعل نهرو» نخست‌وزیر پیشین هند بر بی‌طرفی را در ارزش واقعی تلقی نکرد. اصطلاح مرزی هند و چین در سال ۱۹۵۹ زمانی که «دالایی لاما» (لقبی است که به رهبر دینی بوداییان تبت داده می‌شود) به هند پناه برد، بدتر شد. سیاکانال‌های ارتباطی با تاپتن

فناوری، اقتصادی و سایبری بین هند و چین، پیروزی قاطع هند و شکست چین را دشوار می‌کند. اتهامات رسانه‌های غربی و دولت علیه دستگاه اطلاعاتی هند در رابطه با قتل تندر وهای خالصتانی (نام گروهی سیاسی و جدایی طلب در ایالت پنجاب هند)، این ظن را ایجاد کرده است که آمریکا می‌خواهد دستگاه اطلاعاتی ضد تروریسم هند را خنثی کند. این امر باعث شده است تا تبت و صداقت آمریکا در ارائه پشتیبانی اطلاعاتی حیاتی علیه چین مورد تردید قرار گیرد. شیرشیر گوپتا، روزنامه‌نگار هندی مدعی شده است که شبکه‌های اشتراک‌گذاری اطلاعات «فایو آیز» (اتحادیه‌ای اطلاعاتی آنگلوسفر شامل پنج کشور نیوزیلند، آمریکا، استرالیا، انگلیس و کانادا) عمداً اطلاعاتی را به رسانه‌ها به قصد

نشانی اینترست

آییناف پان‌دیا |

در حال حاضر روابط استراتژیک هند با آمریکا زیر سؤال رفته است و برخی معتقدند که این کشورها به دلیل اعتقاد مشترکشان به اقتصاد بازار آزاد، حقوق بشر، لیبرالیسم، نظم جهانی مبتنی بر قوانین، آزادی بیان و دموکراسی، متحدان طبیعی هستند. پس از فروپاشی شوروی، هند و آمریکا دلایل کمتری برای دور ماندن از هم به دوران جنگ سرد داشتند. امروزه دو کشور روابط اقتصادی، دفاعی و استراتژیک قوی دارند و هند چندین قرارداد امضا کرده است. آمریکا می‌تواند فناوری‌های حیاتی در علم، فضا و دفاع را به هند ارائه دهد. جان مرشایمر، دانشمند علوم سیاسی آمریکایی پیشنهاد می‌کند که ظهور چین مهم‌ترین عامل برای نزدیک‌تر کردن آمریکا و هند است، زیرا هر دو کشور از قدرت اقتصادی چین، ماجراجویی نظامی و تجدیدنظرطلبی ارضی نگران هستند.

آمریکا می‌تواند اطلاعات هند، تصاویر ماهواره‌ای و برخی فناوری‌ها در ارتباطات و تدارکات را به این کشور ارائه دهد، اما مشخص نیست که آیا می‌تواند برنامه جنگ با چین را به نفع هند تغییر دهد یا خیر. شکاف در زیرساخت‌های مرزی و قابلیت‌های دفاعی،

آتلانتیک

کنار کشیدن از انتخابات

میهن پرستانه‌ترین گزینه برای بایدن است

نشریه آتلانتیک در تحلیلی عنوان کرد که در پی عملکرد ضعیف بایدن در مناظره، کارشناسان زیادی استدلال می‌کنند که او باید به کار خود در کارزار انتخاباتی پایان بدهد و برای محافظت از دموکراسی آمریکا در برابر تهدید منحصر به فرد دونالد ترامپ خود را فدا کند. با وجود آماده‌سازی گسترده با مشاوران ارشد در کمپ دیوید، بایدن در مسائل کلیدی مانند مهاجرت و سقط جنین ناکام ماند و حتی از سوی تیم خودش نیز مورد انتقاد قرار گرفت. با تنها ۴۰ درصد حمایت، بایدن از نامزدهای دموکرات برای سنا در ایالت‌های کلیدی عقب است و برنامه قابل اعتمادی برای تغییر اوضاع ندارد.

دانشمندان علوم سیاسی استدلال می‌کنند که ساختار دموکراتیک حزب برای جایگزینی بایدن بدون کنار کشیدن داوطلبانه او بسیار ضعیف است. اگر بایدن کنار برود، این امکان را فراهم می‌آورد که حزب در کنوانسیون یک نامزد جدید را انتخاب کند و از یک آشفتگی جلوگیری و امکان یافتن نامزدی قوی‌تر که قادر به شکست ترامپ باشد، محقق می‌شود.

ibit.ly/_aA0q

سایر حوزه‌ها

نیوزویک

ضربه مهلک برادرزاده ترامپ به عمویش

در زمان مناظره او با بایدن

«جو بایدن»، رئیس‌جمهور کنونی آمریکا، در زمان برگزاری اولین مناظره تلویزیونی با «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور سابق این کشور، از حمایت بی‌سابقه یکی از اعضای خانواده رقیب خود بهره‌مند شد.

به منظور حمایت از بایدن برای دوم ریاست جمهوری، «ماری ترامپ»، برادرزاده دونالد ترامپ از جمله کسانی بود که در اتاق بررسی در محل برگزاری مناظره حضور داشت.

طبق اخبار منتشر شده، حضور یکی از اعضای خانواده ترامپ برای حمایت از بایدن بخشی از تلاش‌های گسترده ستاد تبلیغاتی رئیس‌جمهور کنونی است برای آن که بگوید کسانی که ترامپ را بهتر می‌شناسند، بر این مسأله که «رئیس‌جمهور سابق به سادگی هر چه تمام‌تر لیاقت رئیس‌جمهور شدن را ندارد»، اتفاق نظر دارند.

در بیانیه‌ای که با مشارکت ماری ترامپ و ستاد تبلیغاتی بایدن قبل از مناظره صادر شد، آمده که ماری ترامپ شاهی بر «خودشیفتگی و قساوت» عمومی خود در طول زندگی‌اش بوده و همچنین شاهد این بود که احساس کمبود ترامپ همیشه باعث می‌شود که او نیاز به سلطه بر دیگران داشته باشد.

ibit.ly/DxYd

استراتژی اتحادیه اروپا در قبال ایران

بنیاد هاینریش بل آدابهر/میتلهمر

استراتژی اروپا در ایران با چالش‌های متعددی از جمله خروج آمریکا از توافق برجام سال ۲۰۱۵ و سرکوب وحشیانه این حکومت علیه شهروندانش روبرو بوده است. رویکرد فعلی مردم را فقیر، زندانی یا تبعید کرده است، در حالی که تهران بی‌ثباتی را از طریق شبهه‌نظامیان متحد در کشورهای ثالث، به‌ویژه از طریق حمایت از حماس علیه اسرائیل، تشدید کرده است. با توجه به این موضوع، سیاست‌گذاران اروپایی باید در رویکرد خود در قبال ایران تجدیدنظر کنند و سیاست جدیدی را تدوین کنند که امنیت انسانی را بر نوع نظامی ترجیح دهد. سؤال راه‌نما برای تعریف پاسخ فوری و تدوین استراتژی بلندمدت این است که چگونه اقدامات اتحادیه اروپا می‌تواند به امنیت و امنیت مردم ایران و منطقه و در عین حال پیشبرد منافع و ارزش‌های اروپایی کمک کند.

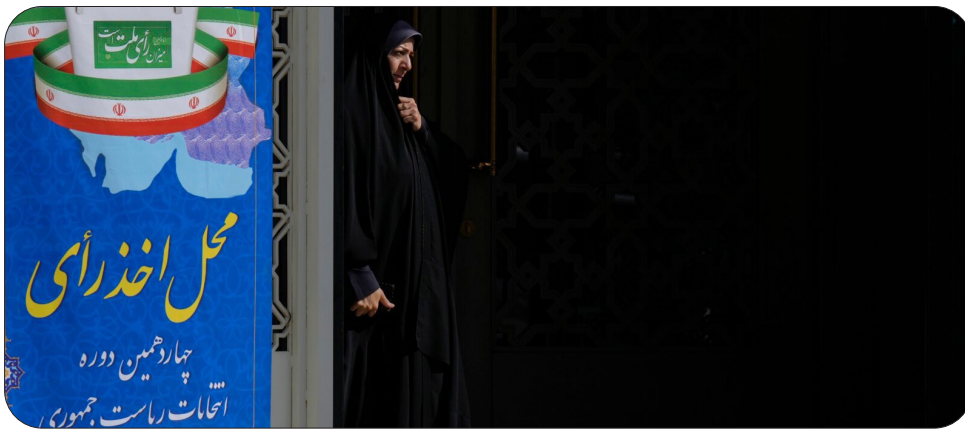
جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه در پی تشدید تنش‌های اخیر منطقه‌ای پس از حمله حماس و جنگ غزه، چالش مهمی برای امنیت اروپا بوده است. نظام، جنبش «زن، زندگی، آزادی» را سرکوب کرده و باعث بی‌ثباتی در منطقه و تهدید امنیت اروپا شده است. اتحادیه اروپا با تشدید تنش اخیر که جنگ سایه ایران و اسرائیل را آشکار ساخته است، تلاش کرده است تا این دیدگاه‌ها را تغییر دهد. رهبری ایران سرکوب زنان و جنایت علیه بشریت را افزایش داده است. رویکرد اتحادیه اروپا بر بازگرداندن توافق هسته‌ای متمرکز شده است که منجر به سیاستی یک‌جانبه می‌شود که وضعیت حقوق بشر در ایران یا بی‌ثباتی منطقه را نادیده می‌گیرد. اتحادیه اروپا با تحریم‌هایی از جمله سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، حزب‌الله لبنان و بازگرداندن تحریم‌های سازمان ملل در صورتی که ایران به مانع‌تراشی برای آژانس بین‌المللی انرژی اتمی [IAEA]

حقوق بشر، بازنگری در استفاده از تحریم‌ها و شامل تخصص جامعه مدنی در سیاست‌گذاری وجود دارد، خواه موضوع وضعیت داخلی ایران، امور امنیت منطقه‌ای، یا نگرانی‌های بین‌المللی در مورد برنامه هسته‌ای ایران باشد.

اتحادیه اروپا باید صحبت‌های خود را در مورد حقوق بشر ادامه دهد و حمایت از آن‌ها را به‌عنوان یک هدف، برابر با سایر منافع که دنبال می‌کند، تعیین کند. این امر به معنای توسعه یک چارچوب استراتژیک از جمله اقدامات سیاسی و همچنین حمایت برنامه‌ای است که با اراده سیاسی حمایت و از طریق ابزارهای مالی اعمال می‌شود. چنین چارچوبی مستلزم جریان اصلی حقوق بشر در تمام ابعاد سیاست اتحادیه اروپا در قبال ایران است، از سیاست امنیتی و جنبه‌های اقتصادی و اجتماعی گرفته تا مسائل زیست‌محیطی و حوزه دیجیتال.

t.ly/y09wT

کشیده شدن رای‌گیری به دور دوم با پزشکیان و جلیلی

صدای آمریکا

بر اساس اعلام وزارت کشور، هیچ‌یک از کاندیداهای جمهوری اسلامی برای جایگزینی ابراهیم رئیسی نتوانستند به آرای مورد نیاز دست یابند و مسعود پزشکیان و سعید جلیلی به دور دوم رای‌گیری راه یافته‌اند.

بنابر آمار ادعایی رسمی، حدود ۷۷ درصد از واجدین شرایط در تهران بزرگ از رای دادن به کاندیداهای حکومت برای تصدی عنوان ریاست جمهوری سر باز زده‌اند.

نرخ مشارکت سراسری بر اساس این آمار مورد مناقشه، ۴۰ درصد اعلام شده است که پایین‌ترین در تاریخ جمهوری اسلامی به‌شمار می‌رود.

در همین حال، ناظران و منابع مستقل اعتقاد دارند جمهوری اسلامی با دستکاری در آمار انتخابات، مشارکت رای‌دهندگان را بیش از میزان واقعی اعلام می‌کند.

به گزارش خبرگزاری‌های حکومتی، وزارت کشور دولت جمهوری اسلامی ادعا کرد که با «شمارش» بیش از ۲۴ میلیون از «آرای» ادعایی در انتخابات حکومتی

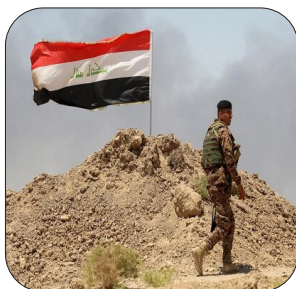
نشان می‌دهد که روند کاهش مشارکت عمومی ایرانیان در انتخابات حکومتی جمهوری اسلامی همچنان ادامه دارد. با وجود تلاش و تبلیغات گسترده جمهوری اسلامی برای کشاندن مردم پای صندوق‌های رای انتخابات حکومتی برای تعیین جانشین ابراهیم رئیسی، گزارش‌های کاربران در فضای مجازی و تصاویر ارسالی از ایران، حاکی از حضور کم‌رنگ ایرانیان داشت.

ibit.ly/Y4Kvu

از «شمارش ۲۴ میلیون ۷۳۵ هزار و ۱۸۵ رای»، مسعود پزشکیان با ۱۰ میلیون و ۴۱۵ هزار و ۱۹۱ رای، سعید جلیلی با ۹ میلیون و ۴۷۳ هزار و ۲۹۸ رای، در روندی که حتی براساس آمارهای حکومتی بیش از ۶۰ درصد از واجدین شرایط از مشارکت در آن خودداری کردند، به دور دوم رفتند که روز جمعه آینده برگزار خواهد شد. نرخ مشارکت ۴۰ درصدی ادعا شده توسط حکومت، حتی براساس آمارهای «رسمی» اعلام‌شده در دوره‌های اخیر

روز جمعه برای تعیین جایگزین ابراهیم رئیسی از میان کاندیداهای حکومت برای تصدی عنوان «ریاست جمهوری»، مسعود پزشکیان و سعید جلیلی به دور دوم هدایت شدند. آمار و ارقام منابع حکومتی جمهوری اسلامی همواره از سوی ناظران و منابع مستقل مورد تردید و مناقشه جدی بوده است. آخرین «آمار ادعایی» وزارت کشور جمهوری اسلامی نشان می‌دهد که پس

عراق امنیت مرزهای خود با ایران و ترکیه را تقویت می کند

شهر پنجون نصب کرده ایم و هزاران مین را از این مناطق پاک سازی کرده ایم. همچنین پاسگاه های احزاب مخالف ایرانی را در نزدیکی مرز ایران و عراق برچیده ایم و آن ها را خلع سلاح کرده ایم.»

ژنرال سعیدی، فرمانده نیروهای مرزبانی عراق، در ادامه گفت: «ما پاسگاه های احزاب مخالف ایرانی را در نزدیکی مرز ایران و عراق برچیده ایم و آن ها را خلع سلاح کرده ایم.» در خصوص مرزهای بین اقلیم کردستان و ترکیه، فرماندهی نیروهای گارد مرزی عراق اعلام کرد که در حال هماهنگی با ترکیه برای ایجاد اتاق عملیات مشترک هستند. وی تاکید کرد: «بیش

باس نیوزا

فرماندهی نیروهای مرزبانی عراق اعلام کرد که اقدامات مختلفی را برای امن کردن مرزهای عراق با ایران و ترکیه اجرا کرده است. محمد سعیدی، فرمانده نیروهای گارد مرزی عراق به رسانه های عراقی گفت: «۷۰ تا ۸۰ درصد از ساخت ۹۱ ایست بازرسی در مرز ایران را تکمیل کرده ایم.» ژنرال سعیدی، فرمانده نیروهای مرزبانی عراق، در فاز اولیه به رسانه های عراقی گفت: «حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد از ساخت ۹۱ پاسگاه در مرز ایران را تکمیل کرده ایم.» او افزود: «ما دوربین های حرارتی برای نظارت بر ۳۰۰ کیلومتری از خانقین تا شمال

طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه تعدادی یادداشت تفاهم امضا کردند، از جمله یک توافق دفاعی برای تأمین مناطق مرزی بین دو کشور و خنثی کردن تهدید حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) در آن مناطق. t.ly/iEID-

کشته شدن رزمندگان عراقی طرفدار ایران در شرق سوریه

عرب نیوزا

در حمله هوایی که با مداد شنبه ۲۲ ژوئن در شرق سوریه و نزدیک مرز عراق صورت گرفت، یک نیروی عراقی وابسته به گروه های طرفدار ایران کشته شد. این خبر را یک گروه شبه نظامی و یک گروه دیده بان حقوق بشر تأیید کرده اند. این حمله در استان دیرالزور رخ داد، جایی که ایران نفوذ قابل توجهی در آن دارد و طبق گفته دیدبان حقوق بشر سوریه، اسرائیل و آمریکا به طور مرتب آنجا را هدف حملات خود قرار می دهند. دیدبان حقوق بشر سوریه با اشاره به ائتلافی از گروه های طرفدار ایران، اعلام کرد: «در پی حمله هوایی ناشناخته ای که رخ داد، یک عضو عراقی از گروه مقاومت اسلامی در عراق کشته و طبق آمار اولیه، دو نفر دیگر نیز زخمی شدند.»

دیدبان حقوق بشر سوریه که در انگلیس مستقر است و بر اساس شبکه ای از منابع داخلی در سوریه فعالیت می کند، گزارش داد که همزمان با حمله هوایی، صدای انفجاری در «حومه البوکمال... چند کیلومتری مرزهای سوریه و عراق» شنیده شده است. گردان های

سیدالشهدا عراق اعلام کردند که یکی از نیروهایشان در حمله ای که روز جمعه ۲۱ ژوئن در «حین گشت زنی شناسایی در مرز عراق و سوریه» صورت گرفت و خودروی او را هدف قرار داد، کشته شده است. این گروه، آمریکا را مسئول این حمله معرفی کرد. مسئولیت این حمله [از سوی آمریکا] هنوز بر عهده گرفته نشده است. با این حال، سخنگوی ائتلاف نظامی به رهبری آمریکا که در سال ۲۰۱۴ برای مبارزه با داعش تشکیل شد به

می کند. در اواخر ماه مارس، ۱۶ جنگجوی وابسته به تهران، از جمله یک مستشار نظامی ایرانی، در حملات به شرق سوریه کشته شدند. در این حملات همچنین یک غیرنظامی که برای سازمان بهداشت جهانی کار می کرد کشته شد. [لازم به ذکر است] ایران از دیرباز متحدی کلیدی برای دولت سوریه بوده است، به ویژه در زمینه ارائه مشاوران نظامی.

t.ly/iSGTZ

آمریکا نباید به چین اجازه کنترل دریاها را بدهد

نشنال ریویو مایکل رابرتز

همانطور که مجلس نمایندگان و سنا نسخه‌های خود را از لایحه بودجه دفاعی امسال گرد هم می‌آورند، این حس رو به افزایش است که می‌تواند پیامد به‌روزرسانی سیاست‌های دریایی آمریکا در چندین دهه را شامل شود. کنگره آخرین بار این سیاست‌ها را در دوران پس از جنگ سرد تنظیم کرد، زمانی که فرض می‌کرد آمریکا همیشه تنها ابرقدرت جهان خواهد بود و ارزش دفاعی صنعت دریایی تجاری مورد تردید بود.

در چند سال گذشته، چیزهای زیادی برای تغییر این مفروضات اتفاق افتاده است. چین از بزرگترین پایگاه صنعتی کشتی‌سازی جهان برای ساخت بزرگترین نیروی دریایی جهان استفاده کرده است. شکست‌های روسیه در میدان نبرد اهمیت مستمر لجستیک را برای موفقیت نظامی آشکار کرده است.

در هیچ بخش مهم استراتژیک، برتری چین نسبت به آمریکا بیشتر از صنعت تجاری دریایی نیست. ناوگان تجاری چین (از جمله کشتی‌های متعلق به هنگ کنگ) با استفاده از حمایت گسترده دولت و سایر مزایا، با

بیش از ۱۰ هزار کشتی بزرگ، بزرگترین در جهان است. شرکت‌های چینی در حدود ۱۰۰ بندر خارج از چین، از جمله بنادر مجاور تقریباً هر نقطه انسداد در تجارت دریایی جهانی، سهام دارند. شرکت‌های

چینی همچنین منابع کلیدی اطلاعات حمل و نقل را کنترل می‌کنند و به بازیگران اصلی در امور مالی دریایی، بیمه و صنایع مرتبط تبدیل شده‌اند.

کانتینرهای حمل و نقل و جرثقیل‌های کانتینری ساخت چین بر بازارهای جهانی تسلط دارند و نه تنها به پایگاه صنعتی چین کمک می‌کنند، بلکه به توانایی چین در نظارت و خرابکاری احتمالی عملیات دریایی در صورت انتخاب کمک می‌کنند. در صورت وقوع درگیری با چین، ناوگان آمریکا برای تأمین نیازهای اولیه ارتش آمریکا بسیار کوچک‌تر از آن خواهد بود. آمریکا به‌سادگی مشتری زنجیره‌های تأمین لجستیک جهانی است و هیچ توانایی مستقیمی برای جلوگیری از سوءاستفاده چین از آن‌ها ندارد.

چین بیش از ۲۰۰ برابر بیشتر از آمریکا ظرفیت کشتی‌سازی دارد و تنها بخش بسیار کمی از پایگاه صنعتی کشتی‌سازی آمریکا از کار ساختمان تجاری و تعمیرات تأمین شده توسط مشتریان بخش خصوصی به جای کار دولتی که توسط مالیات‌دهندگان آمریکایی پرداخت می‌شود، تأمین می‌شود.

B2n.ir/e66944

دوران بازدارندگی هسته‌ای جدید آمریکا

دیسچ ریکا هاینریش

در سخنرانی اوایل این ماه، پرانای وادی، یکی از مقامات ارشد شورای امنیت ملی، واقعیت جدید و ناراحت‌کننده‌ای را تأیید کرد و گفت: «برای اولین بار، آمریکا باید از دو دشمن هسته‌ای خود جلوگیری کند».

وادی در سخنرانی خود در ۷ ژوئن به انجمن کنترل تسلیحات گفت: «رئیس‌جمهور اخیراً دستورالعمل‌های به‌روزرشده در زمینه استفاده از سلاح‌های هسته‌ای را صادر کرده است که واقعیت‌های یک دوره جدید هسته‌ای را در نظر می‌گیرد». این بر نیاز به حساس‌تری برای رشد و تنوع زرادخانه هسته‌ای جمهوری خلق چین و نیاز به بازدارندگی هم‌زمان روسیه، چین و کره شمالی تأکید می‌کند. با توجه به اینکه بایدن چندین دهه است که از تلاش‌های خلع سلاح حمایت می‌کند، این اعلامیه قابل توجه حکایت از شدت تهدیدات هسته‌ای دارد.

پس از جنگ سرد، آمریکا به دنبال آن بود که در استراتژی دفاع ملی خود کمتر بر سلاح‌های هسته‌ای تکیه کند و در عوض بر پیگیری اهداف کنترل تسلیحات و خلع سلاح متمرکز شد. روس‌ها تنها قدرت هسته‌ای همتا بودند و دولت‌های جمهوری خواه و دموکرات به‌طور یکسان در بازدارندگی هسته‌ای آمریکا سرمایه‌گذاری کردند، با این فرض که روابط بین آمریکا و روسیه در دوره خوب و کمتر خصمانه‌ای قرار دارد. در حدود سال ۲۰۰۹، زمانی که آخرین کمیسیون موضع

استراتژیک توصیه‌های خود را منتشر کرد و زمانی که آمریکا الزامات بازدارندگی هسته‌ای خود را آغاز کرد، چین فقط زرادخانه هسته‌ای نسبتاً متوسطی داشت. اسناد راهبردی مربوط به آن زمان، خوش‌بینی محتاطانه‌ای را ابراز می‌کردند که چین مانند یک کشور مسئول، برای ایجاد ثبات استراتژیک، وارد گفت‌وگو خواهد شد. پکن در حال گسترش ذخایر تسلیحات هسته‌ای خود است. ساخت هسته‌ای چین از تخمین‌های اطلاعاتی آمریکا پیشی گرفته است و پکن اکنون دارای سه سیستم تحویل است: «موشک‌های بالستیک قاره‌پیمای زمینی (ICBMs)، بمب افکن‌های دوربرد هوایبرد و زیردریایی‌های هسته‌ای مستقر در دریا». همچنین دارای تسلیحات تحریک‌آمیز مانند سیستم بمباران مداری کسری (FOBS) است و از شرکت در مذاکرات کنترل تسلیحات هسته‌ای یا اقدامات شفافیت خودداری می‌کند.

خطر رویارویی بین آمریکا و یک یا هر دو دشمن هسته‌ای در حال افزایش است. آدام اسمیت، نماینده دموکرات در کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان آمریکا، اخیراً بحث پیرامون سیاست تسلیحات هسته‌ای آمریکا را «راکد» توصیف کرد. در مقاله‌ای در ۱۷ می نیوزویک، او استدلال کرد که «تحرك» دلیل اصلی تلاش برای جایگزینی برنامه موشکی بالستیک قاره‌پیمای زمینی ۴۰ ساله آمریکا با برنامه‌های جدید و مسلماً گران به نام «سننیل» است. نماینده کنگره تأکید کرد که توصیه کمیسیون مبنی بر سرمایه‌گذاری بیشتر وزارت دفاع

در مهمات متعارف با نوسازی هسته‌ای در تضاد است. بودجه کلی دفاعی به‌عنوان درصدی از تولید ناخالص داخلی کشور در پایین‌ترین سطح تاریخی قرار دارد و این واقعیت ناراحت‌کننده است.

راجر ویکر از ایالت می‌سی‌سی‌پی، عضو رده‌بندی کمیته نیروهای مسلح سنا، اخیراً طرحی را برای افزایش چشمگیر بودجه پنتاگون ارائه کرده است که بخشی از آن به دلیل چالش‌هایی است که اسمیت تشخیص داده است. طرح ویکر که گزارش صلح قرن بیست و یکم از طریق قدرت نامیده شده، با توجه به ماهیت چالش چین و روسیه و مخاطرات زیاد، عاقلانه است. جلوگیری از جنگ به‌ویژه جنگ هسته‌ای علیه دو دشمن هسته‌ای و حفظ مردم آمریکا و شیوه زندگی ما اولویت شماره ۱ دولت آمریکا است و باید باقی بماند.

B2n.ir/t18371

فان پالیسی - دج/ جانسون

ناتومی خواهد دفاع زیر دریای خود را تقویت کند

دو کابل قطب شمال که سوالبارد (به معنای کرانه سرما مجمع الجزایری در منطقه شمالگان واقع در اقیانوس منجمد شمالی، شمالی ترین منطقه تحت کنترل کشور نروژ است) را به سرزمین اصلی نروژ متصل می کند و داده های ماهواره های مدار قطبی را ارائه می دهد، تقریباً دو سال پیش کار خود را متوقف کردند. تصاویر پلیس نروژ آسیب فاجعه بار به یکی از کابل ها را نشان می دهد که پوشش پلاستیکی آن باز و آشکار شده است. حادثه حل نشده ماه ژانویه سال ۲۰۲۲ که جریان داده های ماهواره های [SvalSat] را کاهش و ترافیک هوایی رابه مجمع الجزایر محدود کرد، به عنوان یک داستان هشدار دهنده در مورد پیامدهای بالقوه کابل های زیر دریایی عمل می کند که زیربنای اکثر شبکه های ارتباطی جهانی است. شورشیان حوثی یمن در پاسخ به جنگ اسرائیل علیه حماس در غزه، یک گلوگاه کلیدی را هدف قرار دادند.

مقامات ناتو بر این باورند که روسیه یک برنامه چندین دهه ای برای ترسیم زیرساخت های زیر دریای اروپا برای آماده شدن برای درگیری های احتمالی با ائتلاف ۳۲ کشوری دارد. اگر بخواهند احتمال آسیب رami دانند، زیربخشی از برنامه ریزی جنگ روسیه این است که بدانیم زیرساخت های حیاتی دشمن کجاست. اکثر خطوط لوله توسط شرکت های خدمات شهری اداره می شوند و بسیاری از داده های مربوط به محل اجرای کابل ها به دلیل الزامات مجوز در مالکیت عمومی است. در پاسخ، ناتو یک گروه هماهنگی زیربنایی زیر دریایی ایجاد کرده است که مقامات نظامی و غیر نظامی را گرد هم می آورد و این قدرت را دارد که نمایندگان ارشد بخش خصوصی را تشکیل دهد. فرماندهی دریایی اتحاد در حومه لندن در نورثوود (منطقه هیلینگدون لندن) در پاسخ به این تهدید مستقر است. ناتو در حال همکاری با بخش خصوصی برای ایجاد یک سیستم هشدار عظیم

ماه سپتامبر سال ۲۰۲۲ به خطوط لوله نورد استریم ۱ و ۲، تلاش هایی را برای محافظت از این کابل ها آغاز کرده است. داده های حسگر که می تواند خطر یک اتصال را تعیین کند، در شرکت ها نگهداری می شود و آمریکا دارای ۸۵ ایستگاه فرود مخابراتی زیر دریایی دارای مجوز است. در حالی که بسیاری از صاحبان خطوط لوله خوردگی و حوادث را در نظر می گیرند، خرابکاری کمتر رایج است. برخی کارشناسان بر این باورند که گروه های کوچک تر از کشورهای ناتو می توانند سریع تر از ناتو برای محافظت از کابل ها حرکت کنند. در ماه آوریل، نروژ و پنج کشور دیگر هم مرز با دریای شمال توافق کردند که اطلاعات عملیاتی را برای محافظت از کابل ها و خطوط لوله زیر دریا در برابر خرابکاری به اشتراک بگذارند.

روسیه کشورهای شمال اروپا را از طرق مختلف تهدید می کند، از جمله مجبور کردن مهاجران به مرز مشترکشان، پیشنهاد ترسیم مجدد مرزها در دریای بالتیک و برداشتن شناورها در رودخانه ناروا. این تهدیدها یک برنامه زیر دریایی روسی که از زمان حمله به اوکراین در سال ۲۰۲۲ احیا شده و از شبه جزیره کولا فعالیت می کند، تشدید می شود.

B2n.ir/takmatlab

نیروی دریایی آمریکا به تنهایی بیش از ۴۰ هزار مایل دریایی کابل فعال در بستر دریا دارد. اما تبدیل شدن کابل های فیبر نوری به لوله کشی فراگیر که ارتباطات و تجارت جهانی را در عصر اینترنت پایه گذاری می کند، آسیب پذیری در بستر دریا در حال افزایش است. شبکه خط لوله زیر دریایی نروژ حدود ۴۰ درصد از گاز طبیعی اروپا را تأمین می کند، خطوط لوله ای که از دریای شمال به انگلستان و بقیه قاره می گذرند به همراه حدود ۵۰۰ کابل ارتباطی زیر آب که تقریباً ۹۷ درصد از ترافیک اینترنت جهان را حمل می کند. آن هادر سراسر اقیانوس اطلس گسترش یافته اند. این مسئله معادل ۱۰ تریلیون دلار ترانکشن مالی در روز است. سباستین برونس، کارشناس نیروی دریایی در مرکز استراتژی و امنیت دریایی در موسسه سیاست امنیتی دانشگاه کیل، گفت: «این مسئله کمتر جنبشی است و بیشتر راهی است که روس ها به غرب نشان دهند که می دانیم که شمار تأمین این زیرساخت ها کاملاً با چالش مواجه هستید».

سالانه حدود ۱۰۰ کابل جهانی، عمدتاً به صورت تصادفی شکسته می شوند و حفاظت از تمام زیرساخت ها را غیرممکن می سازد. ناتو پس از حملات

برای هزاران مایل زیرساخت زیر دریایی در شمال اروپا است. این اتحاد برای گشت زنی در شبکه گسترده کابلی زیر دریایی که زیربنای بسیاری از اقتصاد جهانی است، به رایانه ها متکی است. این سیستم از داده های رابط های نرم افزاری و اپراتورهای کابل و خط لوله و همچنین حسگرهای صوتی متصل به توربین های بادی برای تشخیص بی نظمی ها استفاده می کند. این ابتکار در مرحله اولیه خود است، زیرا ناتو در تلاش است تا حوزه های قضایی و مقامات درگیر در این صنعت را ترسیم کند که با طیف گسترده ای از رویه های نظارتی مواجه است. هدف این اتحاد محافظت از شبکه کابلی زیر دریایی اقتصاد جهانی است.

استراتژی قطع کابل های زیر دریایی تقریباً به قدمت جنگ های مدرن است. (نخستین کابل های ماوراء اطلس چند دهه قبل، در سال ۱۸۶۶ کشیده شده بود.) انگلیس در آغاز جنگ جهانی اول شروع به قطع کابل های زیر دریایی آلمان کرد تا ارتباطات را خراب کند. زمانی که کابل های تلفن زیر دریایی در دهه ۱۹۵۰ شروع شد، در روزهای اولیه جنگ سرد، کشتی های ترال شوروی به کابل های زیر آب نزدیک سواحل نیوفاندلند آسیب رساندند.

پولیتیکو / جان لیچ فیلد

انتخابات فرانسه نظم جهانی را به خطر انداخته است

همه انتخابات مهم هستند، اما برخی از آن‌ها به شدت تعیین کننده به نظر می‌رسند.

انتخابات پارلمانی آتی در فرانسه می‌تواند مخرب‌ترین انتخابات پس از جنگ باشد. نه تنها برای فرانسه، بلکه برای اتحادیه اروپا، اتحاد آتلانتیک و آنچه از نظم جهانی لیبرال پس از جنگ باقی مانده است.

این انتخابات پارلمانی به دلیل موقعیت راهبردی آن در اتحادیه اروپا، شورای امنیت سازمان ملل متحد و گستره نظامی، یک «انتخابات جهانی» است. حزب راست‌گرا افراطی ملی رالی، حزبی که با ولادیمیر پوتین ارتباط دارد، ممکن است در انتخابات پیروز شود. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، تلاش کرده است اتحادیه اروپا را تقویت و تعادلی پایدار بین اروپا و آمریکا پیدا کند. این انتخابات همچنین می‌تواند نشان‌دهنده حذف «ماکرون‌بسم» باشد، تلاش مکرون برای آزاد کردن قدرت خلاق فرانسه. دو قدرت مسلط در زندگی سیاسی فرانسه یک چپ تحت سلطه رادیکال و یک راست افراطی ناسیونالیست-پوپولیستی هستند. هیچ قطعی وجود ندارد که مارین لوپن، رهبر تجمع ملی، در انتخابات پارلمانی دو دوری که در روزهای ۳۰ ژوئن و ۷ جولای برگزار می‌شود، پیروز شود.

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که او حداکثر ۲۶۰ کرسی را به دست خواهد آورد، اما حمایت‌ها ممکن است در روزهای پایانی به سمت او تغییر کند.

حتی اگر جردن باردلان نخست‌وزیر شود، مکرون تا سال ۲۰۲۷ رئیس‌جمهور باقی خواهد ماند و این آخر هفته در نامه‌ای به مردم فرانسه گفت که وظیفه دارد در سمت خود باقی بماند و از حقوق و نهادهای فرانسوی در برابر لپنیسم محافظت کند.

اما سیستم فرانسه فقط به نام ریاست‌جمهوری است. تقریباً تمام قدرت واقعی قانون اساسی در

کشورها برای کاهش قیمت‌های فزاینده هزینه کرده و به همین دلیل کسری بودجه افزایش یافته است. مهاجرت و جرم و جنایت یک مشکل بزرگ است، اما از نظر آماری در سطوح پایین‌تری نسبت به چند دهه گذشته قرار دارد. خدمات تحت فشار هستند اما همچنان کار می‌کنند. کشورهای دیگر را بررسی کنید. به‌عنوان مثال انگلیس.

مکرون هیچ اعتباری برای موفقیت‌هایش ندارد و انتقاد بیش از حد نفرت، برای شکست‌هایش گریبان او را گرفته است. این مسئله تا حدودی تقصیر خودش است. مکرون، یک انقلابی و سیاست‌مدار سابق، نتوانست یک جنبش سیاسی مردمی ایجاد کند و کنترل اوضاع را از دست داد. او دوگانگی سیاسی جدیدی از مرکز در مقابل راست افراطی ایجاد کرد که در دو انتخابات ریاست‌جمهوری به‌خوبی به او خدمت کرد. با این حال، مردم فرانسه به تناوب منظم، تنفر و بی‌بازی از رهبران متوالی اختصاص دارند.

is.gd/ijtPEM

«برای جهان مثبت» خوانده است. تحقیقات لوموند نشان داد که حداقل تعداد زیادی از نامزدهای اجتماع ملی که در دور اول انتخابات پارلمانی شرکت می‌کنند، ارتباط مستقیمی با مسکو دارند. جنبش لپنیست اساساً ضدآمریکایی است و می‌خواهد شاخه نظامی ناتورا که به نظر او ابزاری برای هژمونی آمریکایی می‌داند، ترک کند. یک دولت اجتماع ملی تهدیدی برای وحدت غرب و اروپا خواهد بود و نفوذ روسیه به سرویس‌های اطلاعاتی فرانسه و به‌طور بالقوه وحدت غرب را تهدید می‌کند.

اگر در حال حاضر به برخی از فرانسوی‌ها گوش دهید، همه چیز در بدترین حالت و در بدترین دنیاها ممکن است. هزینه زندگی بالاست، دستمزدها پایین، جنایت و مهاجرت از کنترل خارج شده است. خدمات در حال فروپاشی است. کسری بودجه در حال انفجار است. با این حال فرانسه در سال‌های اخیر از نظر میانگین رشد مشاغل و تورم بهتر از سایر کشورهای اتحادیه اروپا عمل کرده است. مکرون بیش از سایر

پارلمان، نخست‌وزیر و دولت است. اگر آن‌ها به یک گرایش سیاسی متفاوت از رئیس‌جمهور جمهوری تعلق داشته باشند، آن‌ها تصمیم‌گیرنده نهایی هستند.

این اتفاق سه بار پیش از این در نیم قرن گذشته برای دوره‌های کوتاه «هم‌زیستی» بین چپ و مرکز راست رخ داده است. دو گروه در آن زمان بر سر بسیاری از جزئیات مهم اختلاف نظر داشتند، اما بر روی مبنای تغییرناپذیر جمهوری فرانسه، از جایگاه مرکزی آن در اتحادیه اروپا تا تعهد بنیادین آن به حقوق بشر، توافق داشتند.

حزب تظاهرات ملی مارین لوپن (اجتماع ملی) به دلیل موضع‌گیری ضد اتحادیه اروپا و سیاست‌های تبعیض‌آمیز علیه فرانسوی‌ها و خارجی‌های مقیم مشهور است. لوپن، تنها به شدت از حمله روسیه به اوکراین انتقاد کرده و از بانک‌های روسیه و کسانی که با ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان هم‌دردی با پوتین دارند وام گرفته است. او همچنین مداخله روسیه در سوریه را

• علی ربیعی در ایکس نوشت: چند روز پیش، نوشته بودم: «رقیب پزشکبان، این چهار نفر نیستند! رقیب پزشکبان، ناامیدی از نتایج مشارکت است که آن هم برآمده از کارشکنی‌ها در گذشته و در مقابله با رای مردم و همچنین عملکرد جریان یک‌دست‌شده سال‌های اخیر است.» پیام کسانی که مشارکت نکردند، واضح، روشن و قابل دریافت است. باید از خودمان بپرسیم بر سر ایران و آرمان اصلی انقلاب یعنی «حق تعیین سرنوشت شهروندان به شیوه انتخابات» چه آمده است؟!»

• احمد زیدآبادی، فعال سیاسی و روزنامه‌نگار در مطلبی کوتاه با عنوان «مسئولیت تراژیک و ناخواسته!» نوشت: دیگر مسجل شده است که مسعود پزشکبان و سعید جلیلی به دور دوم انتخابات راه یافته‌اند. این «دور دوم» چه مسئولیت ناخواسته، سنگین، هولناک و تراژیکی به دوش آن دسته از منتقدان وضع موجود گذاشت که به انحاء مختلف از زیر بار حضور در انتخابات فراری بودند!

• سخنگوی ستاد انتخابات گفت: کسی که بتواند «نصف به علاوه یک» تعداد کل آرای صحیح و باطله را کسب کند، پیروز انتخابات است؛ در غیر این صورت ۲ نفری که بیشترین رای را گرفته‌اند، در دور دوم انتخابات باهم رقابت می‌کنند.

• روزنامه اطلاعات نوشت: انتخابات دیروز یکی از پیچیده‌ترین و اثرگذارترین رویدادهای تاریخ پسا انقلاب در کشور ماست. تاریخ تحولات سیاسی ایران در عصر پسا انقلاب با تعداد پرشماری انتخابات و گزینه‌های عمومی درآمیخته است. انتخاب‌های مردم، البته همواره بی‌پرسش و اما و اگر به فرجام نرسیده؛ گاهی مثل سال ۱۳۸۸ با چالش روبرو شده، اما در نهایت، مردم و نظام دانسته‌اند که هیچ راهی روشن‌تر و مطمئن‌تر از رقابت در صندوق آرا وجود ندارد. این شیوه حاصل خون‌ها و رنج‌ها و اندیشه‌ها و هزینه‌هایی است که تمام ابنای بشر در طول تاریخ پرداخته‌اند. پس نباید عرصه انتخابات را کوچک گرفت و سهل انگاشت. انتخابات اخیر، خالی از انتقادات نبود، ولی در مجموع از تردید و امتناع بسیاری از هم‌میهنان کاست و خوشبختانه جریان‌های مهم سیاسی را در سایه افکار عمومی درگیر رقابت کرد. به‌جز برخی انتقادات که باید مطرح شود و علت حضور بلاتوجیه نامزدهایی که نماینده هیچ قشر و طبقه و جریان و گروه و فکر و سندیکا و تشکل و حزب و حتی طایفه‌ای هم نبودند و وبال و ملال افزودند، در منظر حقوقدانان و شورای نگهبان و تصمیم‌سازان عالی‌رتبه مطرح شود تا ما و عموم مردم از فلسفه وعده‌ها و مدعیات و گروه‌های هدف این کاندیداها آگاه شویم. به‌علاوه باید به سلاقی تنگ و کم‌شور و نور صداوسیما، در ساختار چینش و شکل مناظرات و مباحثات انتخاباتی پرسش وارد کرد و از شأن و منزلت مخاطبان و مردم ایران به ایشان آموزش داد تا نپندارند مردم و افکار عمومی سهوها را سهل گرفته و ناپسندیده‌ها را پسند کرده‌اند.

• سید یاسر جبرائیلی، رئیس مرکز ارزیابی و نظارت راهبردی دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: مشارکت ۴۰ درصدی نتیجه هیچ چیزی نیست جز حمله مغول وار به معیشت ملت با تصمیم‌سازی نئولیبرال‌های ریشدار و سر به سجود آیه‌خوان. راه احیای جمهوریت، از عدالت می‌گذرد...

• ریاست جمهوری ایران از سال ۱۳۵۸ تاکنون شاهد برگزاری ۱۴ دوره انتخابات بوده است. در ادامه به هر دوره، رئیس‌جمهور منتخب، میزان آرا و رقبای اصلی اشاره شده است: دوره اول (۱۳۵۸) رئیس‌جمهور منتخب: ابوالحسن بنی‌صدر آرا: ۱۰,۷۵۳,۷۵۲ (۷۶.۵ درصد) رقبای اصلی: احمد مدنی، حسن حبیبی، صادق طباطبایی؛ دوره دوم (۱۳۶۰) رئیس‌جمهور منتخب: محمدعلی رجایی آرا: ۱۲,۷۷۰,۰۵۰ (۹۰ درصد) رقبای اصلی: عباس شیبانی؛ دوره سوم (۱۳۶۰) رئیس‌جمهور منتخب: [آیت‌الله] خامنه‌ای آرا: ۱۵,۹۰۵,۹۸۷ (۹۵ درصد) رقبای اصلی: علی اکبر پرورش، حسن غفوری‌فرد؛ دوره چهارم (۱۳۶۴) رئیس‌جمهور منتخب: [آیت‌الله] خامنه‌ای آرا: ۱۲,۲۰۵,۰۱۲ (۸۷ درصد) رقبای اصلی: سید محمود کاشانی، حبیب‌الله عسگرآولادی؛ دوره پنجم (۱۳۶۸) رئیس‌جمهور منتخب: اکبر هاشمی رفسنجانی آرا: ۱۵,۵۰۵,۵۲۸ (۹۴.۵ درصد) رقبای اصلی: عباس شیبانی؛ دوره ششم (۱۳۷۲) رئیس‌جمهور منتخب: اکبر هاشمی رفسنجانی آرا: ۱۰,۵۶۶,۴۹۹ (۶۳ درصد) رقبای اصلی: احمد توکلی، عبدالله جاسبی؛ دوره هفتم (۱۳۷۶) رئیس‌جمهور منتخب: سید محمد خاتمی آرا: ۱۳,۸۷۸,۷۸۴ (۲۰,۶۹ درصد) رقبای اصلی: علی اکبر ناطق‌نوری، محمد محمدی ری شهری؛ دوره هشتم (۱۳۸۰) رئیس‌جمهور منتخب: سید محمد خاتمی آرا: ۲۱,۶۵۹,۰۵۳ (۷۷ درصد) رقبای اصلی: احمد توکلی، علی شمخانی؛ دوره نهم (۱۳۸۴) رئیس‌جمهور منتخب: محمود احمدی‌نژاد آرا: ۱۷,۲۴۸,۷۸۲ (۶۱.۶ درصد) رقبای اصلی: اکبر هاشمی رفسنجانی؛ دوره دهم (۱۳۸۸) رئیس‌جمهور منتخب: محمود احمدی‌نژاد آرا: ۲۴,۵۹۲,۷۹۳ (۶۲.۶ درصد) رقبای اصلی: میرحسین موسوی، مهدی کروبی؛ دوره یازدهم (۱۳۹۲) رئیس‌جمهور منتخب: حسن روحانی آرا: ۱۸,۶۱۳,۳۲۹ (۵۰.۷ درصد) رقبای اصلی: محمدباقر قالیباف، سعید جلیلی؛ دوره دوازدهم (۱۳۹۶) رئیس‌جمهور منتخب: حسن روحانی آرا: ۲۳,۶۳۶,۶۵۲ (۵۷ درصد) رقبای اصلی: ابراهیم رئیسی، محمدباقر قالیباف؛ دوره سیزدهم (۱۴۰۰) رئیس‌جمهور منتخب: ابراهیم رئیسی آرا: ۱۷,۹۲۶,۳۴۵ (۶۱.۹ درصد) رقبای اصلی: محسن رضایی، عبدالناصر همتی. حالا پس از اتمام ناقص ریاست جمهوری در دولت سیزدهم با شهادت ابراهیم رئیسی، مردم ایران برای انتخاب نهمین رئیس‌جمهور خود در سراسر ایران به پای صندوق رای آمدند تا با تعیین یک فرد مسئول نگرانی خود را از آینده کشور تا حدودی برطرف کنند.

• روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: سازوکارهای انتخابات اخیر ریاست جمهوری نشان داد که باید در زمینه تعریف «رجل سیاسی» و مصادیق آن و بعضی از مسائل مرتبط با نامزدهای ریاست جمهوری تجدید نظر اساسی صورت بگیرد.

• سرپرست سفارت ایران در لندن گفت: در دنیای توسعه‌یافته دموکراتیک به هیچ عنوان چنین امکانات و تسهیلاتی همانند جمهوری اسلامی ایران را برای مردمانشان در خارج از مرزها فراهم نمی‌کنند.

• کیهان نوشت: مناظره‌ها در کشورمان برخلاف مناظره پنجشنبه آمریکا در فضایی بسیار اخلاقی‌تر برگزار شد. اگرچه برخی بی‌اخلاقی‌ها وجود داشت، ولی انصافاً، قابل مقایسه با بی‌اخلاقی‌های انتخاباتی آن‌ها نبود. تمام نامزدهای انتخاباتی ما به استثنای برخی اطرافیان برخی نامزدها نجیب و شریفند.

بدیعت آحارونوت / امیر آویوی

چهار فرصت ویک خطر!

آتش باران ایران یک شکست کامل بود. با این حال، پیامدهایی نیز دارد که می‌تواند منطقه غرب آسیا و احتمالاً کل جهان را در معرض خطر قرار دهد. در واقع، حمله ایران که در شب ۱۳ و ۱۴ آوریل آغاز شد، برای سرتیپ امیر آویوی نویسنده این مقاله، یادآور سال ۱۹۹۱ بود.

در همان سال جنگ خلیج فارس آغاز شد که در آن برای اولین بار موشک‌های بالستیک از عراق به سمت خاک اسرائیل شلیک شد. دولت اسرائیل در آن زمان هیچ راهی برای مقابله با چنین تهدیدی نداشت. پس از جنگ خلیج فارس، اسرائیل متوجه شد که باید یک شبکه دفاعی بر فراز حریم هوایی کشور ایجاد کند تا بتواند به‌طور مستقل با تهدیدات آینده مقابله کند.

این حمله عظیم اخیر توسط ایران شامل بیش از ۳۰۰ پرتاب پهپاد، موشک‌های کروز و موشک‌های بالستیک بود. بر اساس گزارش رسانه‌های خارجی، تقریباً نیمی از موشک‌ها در مسیر حرکت به سمت اسرائیل متلاشی شدند. این مسئله نشان دهنده سطح نسبتاً پایین قدرت برای اهداف سیستم ایران است. این آزمایش نهایی برای اسرائیل بود زیرا اولین باری بود که این شبکه ملزم به دفاع در برابر مهماتی بود که مستقیماً از خاک ایران پرتاب می‌شد.

به‌رغم چالش عظیم، دولت اسرائیل، همراه با تلاش‌های آمریکایی‌ها و اردنی‌ها، موفق شد ۹۹ درصد رگبار راهگبری کند. این یک دستاورد تاریخی و بی‌سابقه از منظر دفاعی است، با این حال، درک این نکته مهم است که این رویداد پیامدهای عمده‌ای دارد که بر درگیری کلی تأثیر می‌گذارد.

حمله ایران ماهیت واقعی خباثت ایران را آشکار و تهدید خطرناک آن را برای جهان برجسته کرد. این یک اشتباه استراتژیک برای ایران بود، زیرا اروپا و آمریکا اکنون نیاز به گوشمالی دادن ایران را تشخیص داده‌اند. «گروه هفت» تشکیل جلسه داد و ایران را محکوم کرد که نشان دهنده فرصت‌های بالقوه برای تجدید تحریم‌ها علیه قابلیت‌های هسته‌ای ایران است. چنین تحریم‌هایی باعث کاهش سرعت افزایش قدرت نیروی نظامی ایران می‌شود و به شدت بر اقتصاد ایران تأثیر می‌گذارد و تهدیدی قوی برای کل نظام محسوب می‌شود. محکومیت ایران توسط گروه هفت می‌تواند به تلاش‌های مجدد برای محدود کردن قابلیت‌های هسته‌ای این کشور منجر شود.

کشورهای عربی مخالف ایران اکنون متوجه شده‌اند که ایران سر مار است و باید علیه آن متحد شوند؛ بنابراین، سومین فرصتی که به ما داده شده است، انگیزه افزوده برای اتحاد با عربستانی‌ها و کل جهان سنی برای مقابله با خطراتی است که ایران برای منطقه غرب آسیا ایجاد می‌کند. در مجموع، در پی این حمله، اسرائیل خود به تغییر روایت

متجاوز دست یافته است. اسرائیل بار دیگر به عنوان قربانی شناخته می‌شود. عدم تمایل آمریکا به ارائه یک تهدید نظامی آشکار در منطقه یا حمله به ایران در عین حال، توانایی‌های بازدارندگی خود را به شدت مختل کرده است. این همان چیزی است که در وهله اول راه را برای این حمله هموار کرد. با این حال، مشکل واقعی فراتر از مرزهای ایران است. خطر بزرگ این است که روسیه، چین و کره شمالی نیز ناظر این بلا تکلیفی آمریکایی‌ها هستند و احساس می‌کنند که آزادی گسترده‌ای برای عملیات در هر جبهه‌ای به انتخاب خود دارند. اگر روسیه تصمیم بگیرد حملات خود را در اوکراین افزایش دهد و حتی آن را به مناطق دیگر اروپا منتقل کند، ما خود را در آستانه یک جنگ جهانی سوم خواهیم دید.

در مقابل این انفعال آمریکا، دولت اسرائیل مجبور است به حملات ایران پاسخ دهد. این پاسخ‌ها لزوماً نیازی به فوریت ندارند بلکه آن‌ها باید در زمان و مکان مناسب با منافع و اولویت‌های اسرائیل انجام شوند، زیرا حتی پس از رفع تهدید ایران، دولت اسرائیل باید به برخورد با سایر دشمنان

ادامه دهد.

برای اطمینان از توانایی ما برای تضمین امنیت خود توسط خود، دولت اسرائیل باید وابستگی خود را به عوامل خارجی کاهش دهد. اول از همه، نیاز به سرمایه‌گذاری در صنعت دفاعی و ظرفیت تولید آن وجود دارد. باید ذخایر و قطعات یدکی قابل توجهی را تضمین کند تا ما را از اتکا به کمک‌های کشورهای خارجی برای تولید قطعات یدکی حیاتی و مقابله با محدودیت‌ها رها کند.

به همین ترتیب، ما باید به دنبال استقلال در بخش‌های ساختمانی و کشاورزی باشیم تا امنیت غذایی را تضمین کنیم و ظرفیت تولید محصولات کشاورزی خود را بدون تکیه بر محصولات یا کارگران خارجی حفظ کنیم و قبل از هر چیز نباید به کار فلسطینی تکیه کنیم.

در پایان، اکنون می‌بینیم که جنگ‌ها می‌توانند سال‌ها طول بکشند و به همین دلیل ما نیاز به حفظ یک ارتش هوشمند و بزرگ داریم. علاوه بر افزایش استقلال، ما باید اتحادها را تقویت کنیم. هر چه قوی‌تر و مستقل‌تر باشیم، توانایی ما برای ایجاد اتحاد‌های معنادار بیشتر است.

t.ly/gR6Zp

رصد و ترجمه اندیشه‌های آمریکایی مختص مطالعه نخبگان

سوریان
مركز مطالعات

Sourianc.com